

MRF 2025.128

Retten i Holstebros dom 29. oktober 2025, sag BS-10817/2025-HOL

A (adv. Christopher Pilgaard Bering) mod Lemvig Kommune (adv. Jens Flensborg)

Kommune var ikke forpligtet til at realitetsbehandle ansøgning om landzonetilladelse til husstands-vindmølle, da ansøgningen ikke kunne karakteriseres som en ny ansøgning i forhold til kommunens tidligere afslag på landzonetilladelse, som var stadfæstet af Planklagenævnet i 2021.

A, der ejede en 2,3 ha landbrugsejendom inden for kystnærhedszonen i en afstand af 2,8 km til nærmeste vindmøllepark, ansøgte i februar 2020 om landzonetilladelse til at opføre en husstands-vindmølle. Efter besigtigelse meddelte Lemvig Kommune i april 2020 afslag med henvisning til landskabelige hensyn. A påklagede afslaget til Planklagenævnet, der den 17. august 2017 stadfæstede kommunens afslag, idet Planklagenævnet bemærkede, at den ansøgte placering ikke svarede til den placering, som kommunen havde taget stilling til, og at nævnet med afgørelsen alene havde taget stilling til den placering, som kommunen havde lagt til grund (j.nr. 20/05351). I oktober 2024 ansøgte A på ny om landzonetilladelse til at opstille en husstandsvindmølle på sin ejendom. Lemvig Kommune afviste i november 2024 at behandle ansøgningen med henvisning til, at dette var afgjort med Planklagenævnets stadfæstelse af kommunens tidligere afslag i 2021. A anlagde herefter sag mod Lemvig Kommune med principal påstand om realitetsbehandling af 2024-ansøgningen under inddragelse af to afgørelser om landzonetilladelse til opstilling af to husstandsmøller i Lemvig Kommune fra september 2017, subsidiært realitetsbehandling af 2024-ansøgningen uden inddragelse af de to landzonetilladelser fra 2017, mere subsidiært genoptagelse og realitetsbehandling af 2020-ansøgningen under inddragelse af de to landzonetilladelser fra 2017, og mest subsidiært genoptagelse og realitetsbehandling af 2020-ansøgningen af 4. februar 2020 uden inddragelse af de to

landzonetilladelser fra 2017. Byretten afviste indledningsvist andet led af den principale og af den mere subsidiære påstand om inddragelse af de to landzonetilladelser fra 2017 med henvisning til, at andet led i disse to påstande ikke havde et selvstændig indhold, og at en dom med en sådan konklusion dermed ikke ville ændre på A's retsstilling. I forhold til påstanden om realitetsbehandling af 2024-ansøgningen fandt byretten, at denne ansøgning ikke kunne karakteriseres som en ny ansøgning. Byretten lagde i den forbindelse til grund, at de planlægningsmæssige forhold for A's ejendom ikke havde ændret sig siden afslaget i 2020, og at området efter vedtagelse af en ny kommuneplan fortsat var beliggende i et område, der som det klare udgangspunkt skulle friholdes fra vindmøller. Byretten fandt, at det på baggrund af Planklagenævnets afgørelse vedrørende 2020-ansøgningen kunne lægges til grund, at den mere eksakte placering på A's ejendom af den 25 m høje mølle ikke var afgørende. Byretten fandt hertil, at der i relation til de konkrete forhold ikke var sket ændringer i 2024-ansøgningen, og at den eksakte placering af vindmøllen ikke ændrede på, at den konkret fremstod dominerende i landskabet. Det var derfor med rette, at Lemvig Kommune havde afvist at genbehandle 2024-ansøgningen. I forhold til påstanden om genoptagelse og realitetsbehandling af 2020-ansøgningen fandt byretten, at A ikke havde godtgjort et grundlag for at genoptage denne afgørelse, da der ikke forelå nye oplysninger. Byretten tog herefter kommunens frifindelsespåstand til følge.

Kommentar: Efter A's vidneforklaring havde A opført husstandsvindmøllen uanset afslaget, og kommunens afslag i november 2024 omtales med bemærkning om, at kommunen "gav A afslag på en lovliggørende landzonetilladelse i 2024, da ansøgningen var identisk med den tidligere ansøgning af 4. februar 2020". Efter disse oplysninger er der således tale om afslag på at behandle ansøgning om lovliggørende landzonetilladelse med den begrundelse, "at ansøgningen fra oktober 2024 ikke kan karakteriseres som en ny ansøgning i forhold til den ansøgning fra februar 2020, som kommunen allerede har behandlet og givet afslag på i april 2020, hvilket afslag Planklagenævnet efter en fuldstændig prøvelse stadfæstede. Det var derfor med rette, at Lemvig Kommune har afvist at

genbehandle sagsøgerens ansøgning og træffe en ny afgørelse herom, hvorfor kommunen frifindes". Dommen efterlader imidlertid betydelig uklarhed om, hvorvidt sagen vedrørte en lovliggørende tilladelse, da A gjorde gældende, at der blev søgt om en ændret placering. I alle tilfælde er det ikke korrekt, at Planklagenævnet tog stilling til A's ansøgning, idet nævnet udtrykkeligt understregede, at nævnet tog stilling til kommunens afgørelse. Det er derimod korrekt, at klagenævnet ikke ses at have tillagt forskellen i placering betydning. På denne baggrund er det meget vidtgående, at byretten anerkender, at kommunen helt kan afvise at behandle ansøgningen, om end udfaldet nok havde været det samme. Der savnes i øvrigt i dommen en præcis gengivelse af den afgørelse fra kommunen, som sagen omhandlede.

RETEN I HOLSTEBRO DOM

afsagt den 29. oktober 2025

Sag BS-10817/2025-HOL

A

(advokat Christopher Pilgaard Bering)

mod

Lemvig Kommune

(advokat Jens Flensborg)

Denne afgørelse er truffet af dommer Anne Lægaard Bindslev.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 26. februar 2025.

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgte er forpligtet til at realitetsbehandle sagsøgers ansøgning af 17. oktober 2024 om landzonetilladelse til opstilling af en husstandsvindmølle på sin ejendom, beliggende P-vej 45 Lemvig eller skal anerkende at være forpligtet til at genoptage og realitetsbehandle ansøgning af 4. februar 2020, i begge tilfælde under inddragelse af afgørelserne af 11. og 13. september 2017 om landzonetilladelse til opstilling af husstandsmølle på ejendommene beliggende henholdsvis G-vej 10 og 7, 7620 Lemvig eller uden inddragelse af afgørelserne.

A har nedlagt følgende påstand:

Principalt

Lemvig Kommune skal anerkende at være forpligtet til at realitetsbehandle

A's ansøgning om landzonetilladelse af den 17. oktober 2024 under

inddragelse af afgørelserne af 11. og 13. september 2017 om landzonetilladelse til opstilling af husstandsmølle på ejendommene beliggende henholdsvis G-vej 10 og 7, 7620 Lemvig.

Subsidiært

Lemvig Kommune skal anerkende at være forpligtet til at realitetsbehandle A's ansøgning om landzonetilladelse af den 17. oktober 2024.

Mere subsidiært

Lemvig Kommune skal anerkende at være forpligtet til at genoptage og realitetsbehandle A's ansøgning om landzonetilladelse af den 4. februar 2020, under inddragelse af afgørelserne af 11. og 13. september 2017 om landzonetilladelse til opstilling af husstandsmølle på ejendommene beliggende henholdsvis G-vej 10 og 7, 7620 Lemvig.

Mest subsidiært

Lemvig Kommune skal anerkende at være forpligtet til at genoptage og realitetsbehandle A's ansøgning om landzonetilladelse af den 4. februar 2020.

Lemvig Kommune har nedlagt følgende påstand

Frifindelse over for såvel den principale påstand som de subsidiære påstande.

I forhold til sagsøgerens principale påstand og mere subsidiære påstand nedlægges der påstand om afvisning af 2. led i disse påstande ("under inddragelse af afgørelserne af 11. og 13. september 2017 om landzonetilladelser til opstilling af husstandsvindmølle på ejendommene beliggende henholdsvis G-vej 10 og 7, 7620 Lemvig").

Oplysningerne i sagen

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Forklaringer

A har forklaret, at der var et gammelt oliefyr på gården, da de overtog den. De har opsat to varmepumper, og det giver god mening med en hustandsvindmølle, da det blæser meget, hvor de bor, og de ønsker at blive selvforsynende.

Han fik afslag på en husstandsvildmølle. De syntes ikke, at det var rigtigt, at de ikke kunne få en hustandsvindmølle og det var også meget dyrt med varmepumper. Det kostede omkring 200.000 kr. i varme om året på daværende tidspunkt.

Han troede, at det kunne være lovligt, hvis det er nødvendigt for driften på gården, og derfor satte de vindmøllen op, selvom de havde fået afslag.

De har et ønske om at drive et bæredygtigt bed and breakfast med grøn energi.

B , byggesagsbehandler ved Lemvig Kommune, har forklaret, at han er uddannet bygningskonstruktør. Han har været byggesagsbehandler siden 2012. Alt hvad der har med byggeri i landzonetilladelse bliver behandlet hos dem.

De havde tidligere rigtig mange ansøgninger om landzonetilladelser til husstandsvindmøller, ca. 40 om året fra 2013-2018. De har, fx indtil videre, modtaget 4 ansøgninger i 2025.

Der bliver givet afslag på ca. 20 % ansøgningerne eller anvisning om alternativ placering på den konkrete ejendom, hvis der er en anden placering, der ikke er så landskabeligt belastet.

P-vej 45 ligger i rød zone både i kommuneplan 2017 og i 2020-21.
P-vej 45 lå og ligger også i indenfor landskabsudpegningen.

G-vej 10 og 7 lå lige udenfor landskabsudpegningen, hvilket gør det mere plausibelt at få en vindmølletilladelse. Det er han sikker på. De lå i den gule zone i kommuneplan 2017.

Han var sagsbehandler i 2020, hvor der kom en ansøgning ind fra A .

Til behandling af ansøgningen, skulle de have oplysninger om hvilken type vindmølle og koordinater for placeringen. De fik ikke oplysningerne om koordinater, og det gjorde det vanskeligere for dem at vide præcist, hvor det var meningen, den skulle placeres. Han misforstod mailen fra A , og det er derfor, der nok var søgt om en anden placering, end den de behandlede.

Kommunen er ude at besigtige hver gang, der bliver indgivet en ansøgning om landzonetilladelse til hustandsmøller. Det er underordnet om kommuneplanen går i retningen af ja eller nej.

Der kan være et stort skovområde, det kan ligge i en lagning, og der kan være langt til naboer osv. Det kan man ikke se, før man er ude i området og besigtiger det.

Han lagde ved afgørelsen konkret vægt på det åbne landskab, og at det var uforstyrret. Der var og er desuden kirker, gravhøje og andre bygningsværker af betydning i området.

Vindmøllen skal være placeret ved bygninger, men det er ikke tilstrækkeligt. Der var begrænset beplantning på ejendommen. De fandt ikke, der var noget, der konkret kunne underbygge en landzonetilladelse.

Der skete en ændring i landskabsudpegningerne i 2021, og det var der G-vej blev omfattet af en landskabsudpegning.

De gav A afslag på en lovliggørende landzonetilladelse i 2024, da ansøgningen var identisk med den tidligere ansøgning af 4. februar 2020.

Hvis de havde fået de rigtige koordinater i 2020 og havde taget afsæt i det, så ville resultatet ikke have været anderledes.

Så længe de ikke har et andet administrationsgrundlag, vindmøllen har den samme højde, ejendommen ikke har ændret sig, og landskabet er det samme, vil afgørelsen blive den samme.

Hvis bygningerne var af en anden størrelse, eller der kom en ny kommuneplan, der ændrede administrationsgrundlaget, så kunne det være af betydning og dermed kræve en ny behandling.

På ekstraktens side 96 viser skraveringen et negativområde. Det skraverede område kan godt indeholde flere forskellige landskabsværdier. Det er det kort han bruger, når han skal vurdere, om noget ligger i negativområdet.

De to kort lagt hen over hinanden på ekstraktens side 250 ser umiddelbart identiske ud.

De laver altid en individuel behandling af ansøgningerne. Der kan være nogle parametre, fx at en vindmølle placeres anderledes på grunden, som medfører færre gener for en naboejendom, og det kan fx også have betydning, hvordan vindmøllen opleves, når man eksempelvis står ved kirken.

Parternes synspunkter

A har i sit påstandsdokument anført:

" ...

2 ANBRINGENDER

2.1 Ad principal og subsidær påstand

2.1.1 Til støtte for den principale og subsidære påstand gøres det gældende, at Kommunen er forpligtet til at realitetsbehandle A's ansøgning af 17. oktober 2024, da der er tale om en *ny* ansøgning.

2.1.2 Ny ansøgning

2.1.3 2024-ansøgningen er en ny ansøgning, da den differentierer sig væsentligt fra 2020- ansøgningen ved, at husstandsmøllens placering på ejendommen er væsentligt anderledes. Den ændrede placering på ejendommen medfører væsentlige ændringer i de momenter, der ligger til grund for Kommunens vurdering af, om der kan meddeles tilladelse.

2.1.4 Kommunen behandlede 2020-ansøgningen med udgangspunkt i Placering B, til trods for at der var ansøgt om Placering A. Kommunen behandlede således ikke det ansøgte. Til trods for at Nævnet var opmærksom på denne uoverensstemmelse, prøvede Nævnet bevidst Kommunens reelle vurdering, herunder også den forkerte Placering B.

2.1.5 Nævnets beslutning om at prøve Kommunens afgørelse med udgangspunkt i Placering B understreger at husstandsmøllens eksakte placering på ejendommen har betydning for vurderingen af en ansøgning om landzonetilladelse. Også Kommunens praksis i området viser, at det ikke blot er ejendommenes placering i landskabet der er relevant at inddrage i vurderingen, men i højeste grad også husstandsmøllens placering på ejendommen. Det er vel af samme årsag, at Kommunen anmodede om husstandsmøllens eksakte placering i forbindelse med A's 2020-ansøgning.

2.1.6 Det har således afgørende betydning for vurderingen af en ansøgning, om husstandsmøllen er placeret mere eller mindre hensigtsmæssigt på ejendommen. På den baggrund gøres det gældende, at der er tale om en ny ansøgning, allerede fordi den ansøgte placering er anderledes end det tidligere ansøgte i 2020-sagen.

2.1.7 Endvidere er den nye Placering D på flere parametre mere hensigtsmæssig end Placering A og B, da husstandsmøllen ved Placering D vil være skærmet mod alle retninger af bebyggelse, be-

voksning, læhegn og terrænets beskaffenhed. Denne placering, som tager mere hensyn til landskabet, udgør væsentligt anderledes momenter, som medfører et væsentligt mere positivt vurderingsgrundlag, hvilket understreger at 2024-ansøgningen ikke kan sammenlignes med 2020-ansøgningen.

2.1.8 Det bestrides, at Planklagenævnets stadfæstelse af Kommunens afslag er udtryk for, at en Husstandsmølles eksakte placering på Ejendommen er irrelevant for vurdering af, om der kan meddeles landzonetilladelse.

2.1.9 Som følge af ovenstående gøres det gældende, at der under alle omstændigheder er tale om en ny ansøgning, som Kommunen er forpligtet til at realitetsbehandle.

2.1.10 Inddragelse af ejendomme på G-vej

2.1.11 Til støtte for den principale påstand gøres det endvidere gældende, at Kommunen ved realitetsbehandlingen er forpligtet til at inddrage de to tidligere afgørelser om landzonetilladelse på ejendommene beliggende G-vej 7 og 10, da de Særlige Forhold som kunne begrunde landzonetilladelse til trods for ejendommenes placering i Negativområdet, er direkte sammenlignelige med de forhold der gør sig gældende ved den ansøgte placering på A's ejendom.

2.1.12 Som eksempler på ligheder kan følgende momenter nævnes:

- Ansøgningerne behandles på baggrund af Kommunens administrationsgrundlag fra 2016
- Ejendommene er beliggende i:
 - o Delvist åbent kuperet terræn
 - o Kystnærhedszone og dermed i landskabeligt interesseområde, jf. kommuneplan, og derfor i såkaldt Negativområde, jf. administrationsgrundlaget af 2016
 - o Område der i forvejen bærer præg af mange tekniske anlæg, herunder både husstandsvindmøller, store vindmøller, Høvsøres testcenter for vindmøller, vindmølleparken Vesterhav Nord og PtX-anlæg ved Ramme
- Husstandsmøllernes placering på ejendommene er
 - o I umiddelbar tilknytning til eksisterede bygninger
 - o I forbindelse med bevoksning

- 2.1.13 Forholdene ved ejendommene på G-vej og A's ejendom på P-vej er ensartede i en grad, der forpligter Kommunen til at inddrage tilladelserne på G-vej for at sikre, at der ikke sker usaglig forskelsbehandling ved realitetsbehandlingen af A's ansøgning. I modsat fald vil der opstå betydelig risiko for, at Kommunen træffer en afgørelse i strid med den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning.
- 2.1.14 Der foreligger ingen klare holdepunkter for at kommuneplanens inddeling i rød, gul og grøn zone skulle være gældende for Husstandsmøller. Fortolkning af kommuneplanens bestemmelser kan ikke føre til andet resultat. Tværtimod fører en fortolkning til at det må have været hensigten med kommuneplanens retningslinjer af sondre mellem Vindmøller og Husstandsmøller, og at der skal gælde mere skærpede regler for opstilling af Vindmøller i forhold til Husstandsmøller.
- 2.1.15 Det bestrides, at administrationsgrundlagets Negativområde svarer til kommuneplanens vindmøllezone Negativ Zone Rød.
- 2.1.16 Vindmøllezonerne kan derfor ikke danne grundlag for, at ejendommene på G-vej ikke skal inddrages ved en eventuel realitetsbehandling af A's ansøgninger.
- 2.1.17 Det er udokumenteret, at der skulle være forhold ved ejendommene på G-vej, som differentierer sig væsentligt fra A's Ejendom og som derfor medfører, at disse ejendomme ikke kan eller skal inddrages til sammenligning med Ejendommen på P-vej 45, med henblik på at overholde lighedsgrundsætningen.
- 2.1.18 Afvisning af 2. led**
- 2.1.19 Endeligt bestrides det, at der skal ske afvisning af 2. led i den principale henholdsvis mere subsidiære påstand, som vedrører inddragelse af ejendommene på G-vej, med henblik på at forhindre usaglig forskelsbehandling ved Kommunens eventuelle realitetsbehandling af en ansøgning.
- 2.1.20 Det gøres derfor gældende, at Kommunen skal inddrage de to sager fra G-vej under realitetsbehandlingen af A's ansøgning.

2.2 Ad mere subsidiær og mest subsidiær påstand

- 2.2.1 Til støtte for den mere subsidære påstand og den mest subsidære påstand gøres det gældende, at Kommunen aldrig har behandlet den fremsendte ansøgning af 4. februar 2020 om landzonetilladelse til opstilling af en husstandsvindmølle, og at sagen derfor skal genoptages til realitetsbehandling hos Kommunen.
- 2.2.2 Ikke tidligere behandlet**
- 2.2.3 Den eksakte placering af husstandsmøllen på ejendommen danner et væsentligt grundlag for Kommunens vurdering af sagen, og husstandsmøllens placering på ejendommen har derfor væsentlig indflydelse på udfaldet heraf. I sin behandling af ansøgningen af 4. februar 2020, har Kommunen taget udgangspunkt i en anden og mere uhensigtsmæssig placering på ejendommen (Placering B), end hvad der blev ansøgt om (Placering A).
- 2.2.4 Under klagesagen foretog Nævnet alene en prøvelse af Kommunens vurdering, og dermed en prøvelse af, om der ville kunne meddeles tilladelse, under forudsætning af at husstandsmøllen blev placeret på Placering B. Således har hverken Kommunen eller Nævnet på noget tidspunkt taget stilling til, om der kan opnås landzonetilladelse til opstilling af en husstandsvindmølle på Placering A. Det medfører at ansøgningen af 4. februar 2020 reelt aldrig er blevet behandlet, af hverken 1. instans eller rekursmyndighed.
- 2.2.5 Allerede af den grund gøres det gældende, at Kommunen er forpligtet til at realitetsbehandle ansøgningen af 4. februar 2020 med udgangspunkt i, at husstandsmøllen placeres på den oprindeligt ansøgte Placering A.
- 2.2.6 Endvidere gøres det gældende, at der – da den tidligere behandling skete på forkert grundlag (placeringen) – nu foreligger væsentligt nyt i sagen (2020-sagen), som danner grundlag for genoptagelse med henblik på realitetsbehandling af ansøgningen af 4. februar 2020.
- 2.2.7 Inddragelse af ejendomme på G-vej**
- 2.2.8 Endeligt gøres de anførte anbringender i ovenstående pkt. 2.1.10 til 2.1.20 om sammenligning med ejendommene på G-vej

, ligeledes gældende til støtte for den mere subsidiære påstand.
 ...”

Lemvig Kommune har i sit påstandsdokument anført:

” ...

2. Anbringender

2.1 Særligt om afvisningspåstanden

Ifølge det anfægtede 2. led i sagsøgerens principale og mere subsidiære påstande skal Lemvig Kommune tilpligtes at realitetsbehandle sagsøgerens ansøgning om landzonetilladelse af den 17. oktober 2024, hhv. tilpligtes at genoptage og realitetsbehandle sagsøgerens ansøgning om landzonetilladelse af den 4. februar 2020 ”under inddragelse af afgørelserne af 11. og 13. september 2017 om landzonetilladelser til opstilling af hustandsvindmølle på ejendommene beliggende henholdsvis G-vej 10 og 7, 7620 Lemvig”.

Det gøres gældende, at det citerede 2. led ikke har et selvstændigt indhold, og at en dom med en sådan konklusion ikke vil ændre på sagsøgerens retsstilling.

Sagsøgeren har ikke nedlagt påstand om, at Lemvig Kommune skal tilpligtes at meddele landzonetilladelse til den ansøgte hustandsmølle. Sagsøgerens påstande angår udelukkende et formelt krav om, at Lemvig Kommune skal realitetsbehandle sagsøgerens ansøgning, hvilket kommunen den 14. november 2024 har afvist, at der er grundlag for, jf. bilag 14.

Lemvig Kommune finder, at det anfægtede 2. led i de nævnte påstande udgør et uberettiget forsøg på at foregribe en kommende landzonesagsbehandling, hvis sagsøgeren måtte få medhold i, at kommunen skal realitetsbehandle en af ansøgningerne. Sagsøgeren har ikke nogen legitim retlig interesse heri.

Hertil kommer, at det ikke ville få selvstændige retsvirkninger for hverken sagsøgeren eller kommunen, hvis det anfægtede 2. led indgik i en domskonklusion. Hvis retten måtte tilpligte Lemvig Kommune at realitetsbehandle sagsøgerens nye ansøgning (eller genoptage den første ansøgning), følger det i forvejen af almindelige forvaltningsretlige regler, herunder lighedsgrundsætningen, at Lemvig Kommune som et led i sagens behandling skal forholde sig til, om landzonetilladelser til hu-

standsmøller i andre sager er af betydning herfor, herunder de to tilladelser fra 2017 på G-vej 7 og 10.

En domskonklusion, hvor det specifikt angives, at kommunen ved en behandling af sagsøgerens ansøgning specifikt har pligt til at inddrage tilladelserne fra G-vej (ud af en række andre tilladelser) ville derfor også give anledning til tvivl om de retlige konsekvenser heraf.

2.2 Frifindelsespåstanden over for påstanden om realitetsbehandling af ansøgningen af 17. oktober 2024

Det gøres gældende, at ansøgningen fra oktober 2024 *ikke* kan karakteriseres som en ny ansøgning i forhold til den ansøgning fra februar 2020, som kommunen allerede har behandlet og givet afslag på i april 2020, hvilket afslag Planklagenævnet efter en fuldstændig prøvelse stadfæstede.

De *planlægningsmæssige forhold* for ejendommen har ikke ændret sig. Ejendommen ligger fortsat i kystnærhedszonen, jf. PL § 35, stk. 3, og inden for et område, der ifølge kommuneplanens retningslinjer som det klare udgangspunkt ønskes friholdt for vindmøller. Det forhold, at der i mellemtiden er vedtaget en ny kommuneplan har ikke ændret på, at ejendommen fortsat ligger i Negativ Rød ZONE i vindmølleretningslinjerne, dvs. når bilag A sammenholdes med B. Det har heller ikke ændret på, at ejendommen fortsat ligger i et landskabsområde i kommuneplanen, jf. bilag J og K (i Kommuneplan 2017-2021 i udpegningen *område med landskabelige bevaringsværdier*, og i Kommuneplan 2021-2033 i udpegningen *større sammenhængende landskaber*).

Kommuneplanen er ikke bindende, men det følger af planlovens § 12, stk. 1, at Lemvig Kommune skal virke for kommuneplanens gennemførelse, herunder ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen. For behandling af ansøgninger om landzonetilladelser betyder det, at Lemvig Kommune skal udøve et konkret skøn inden for rammerne af kommuneplanens retningslinjer og intentionerne bag disse.

Da sagsøgerens ejendom såvel i 2020 som nu ligger i vindmøllezonen *Negativ Zone Rød*, og da ejendommen såvel i 2020 som nu er omfattet af udpegninger for landskabelige interesseområder, kan der som det klare udgangspunkt ikke meddeles landzonetilladelse til opstilling af en husstandsmølle på ejendommen. De retlige og planmæssige forhold er som anført de samme for den "nye" ansøgning.

Planklagenævnet var enig i Lemvig Kommunes vurdering af, at der skulle meddeles afslag og stadfæstede dette (bilag 2). Nævnet lagde herved vægt på, at opstilling af en husstandsmølle det pågældende sted inden for kystnærhedszonen og med landskabelige bevaringsværdier ville være i strid med hensynene bag landzonereglerne og at en husstandsmølle det pågældende sted ville virke dominerende i landskabet. Nævnet fandt ikke, at lighedsmæssige hensyn (tidligere tilladelser) kunne ændre herpå.

Planklagenævnet er lovbestemt klageinstans i forhold til kommunen og foretager fuldstændig prøvelse af kommunens afgørelser i landzonesager. Lemvig Kommune er derfor bundet af nævnets praksis, når kommunen skal behandle nye ansøgninger.

Med hensyn til de *konkrete forhold*, fandt Lemvig Kommune i afslaget fra april 2020 (bilag 1) *ikke*, at der var forhold, herunder f.eks. særlige terrænforhold eller beplantningsforhold omkring ejendommen eller andet, som kunne ændre på det udgangspunkt, der følger af kommuneplanens retningslinjer. Det var Planklagenævnet også enig i (bilag 2). I lighed med kommunens vurdering fandt nævnet, at ejendommen som sådan lå i et område med landskabelige bevaringsværdier, hvorfor det også i relation til nævnets afgørelse kan lægges til grund, at den mere eksakte placering på ejendommen af den 25 m høje mølle ikke var afgørende. Det forklarer også, at Planklagenævnet stadfæstede kommunens afgørelse frem for at hjemvise denne, selv om Planklagenævnet var af den opfattelse, at afslaget reelt angik en anden fysisk placering på ejendommen end det, som der var søgt om.

I relation til de *konkrete forhold* er der heller ikke sket ændringer i den "nye" ansøgning.

Den "nye" ansøgningen omfatter fortsat en "Thy-mølle" i gitterspær på op til 25 m, jf. illustrationen fra den første ansøgning (bilag E). *Ejendommens forhold* har heller ikke ændret sig. Bebyggelse og beplantning er identisk og betydeligt lavere end den ansøgte mølle uanset, hvor på ejendommen den placeres. Som følge af husstandsmøllens højde i forhold til den eksisterende bebyggelse og om omgivelserne i øvrigt ændrer den eksakte placering *ikke* på, at husstandsmøllen vil fremstå som dominerende i landskabet.

I relation til beskyttelseshensynene bag kommuneplanens retningslinjer, jf. ovenfor, er der derfor ikke tale om ændringer i den "nye" ansøgning.

At sagsøgeren i genfremsendelsen af ansøgningen i 2024 (bilag 13) har ændret på møllens placering i forhold til ansøgningen fra 2020 (bilag C og D) er derfor uden nogen betydning. Husstandsmøllen har fortsat en højde på 25 m, og vil være synlig i landskabet uanset, hvor på ejendommen den placeres.

I relation til de kriterier, som er relevante for behandlingen af ansøgningen om en husstandsmølle er der således ingen ændringer i den nye ansøgning. Da der var identitet mellem de forhold, som der allerede var truffet afgørelse om, og de forhold, der blev søgt om i den nye forespørgsel, var der derfor ikke noget grundlag for at foretage en ny vurdering af sagen.

Det var i øvrigt også det, som Lemvig Kommune og senere Planklagenævnet lagde til grund i relation til sagsøgerens ansøgning om lovliggørende landzonetilladelse i forhold til den ulovligt opstillede mølle, hvor forskellen i forhold til den oprindelige ansøgning også kun bestod i en lidt ændret placering, jf. kommunens afgørelse om afvisning af behandling af denne sag (bilag 5), og Planklagenævnets stadfæstelse heraf (bilag G).

Det er som anført uden betydning herfor, at Planklagenævnet i forbindelse med stadfæstelsen af det første afslag fandt, at kommunen havde taget udgangspunkt i en lidt anden placering end det ansøgte. Lemvig Kommunes landzonetilladelser til husstandsmøller på G-vej 10 og 7 fra 2017 er også uden nogen relevans for nærværende sags behandling.

Det var derfor med rette, at Lemvig Kommune i brevet af den 15. november 2024 afviste at genbehandle sagsøgerens ansøgning og træffe en ny afgørelse herom (bilag 14). Sagsøgeren kan ikke påtvinge kommunen at genbehandle en sag igen og igen, når kommunen allerede har realitetsbehandlet sagen.

2.3 Frifindelsespåstanden over for påstanden om genoptagelse og realitetsbehandling af ansøgningen af 4. februar 2020

Lemvig Kommune forstår påstandene sådan, at der er tale om et krav om, at Lemvig Kommune skal tilpligtes at genoptage kommunens afgørelse af 9. april 2020 om afslag på landzonetilladelse.

Til støtte for frifindelsespåstanden over for disse påstande gøres det gældende, at der ikke foreligger forhold, som efter praksis kan begrunde, at kommunen har pligt til genoptagelse af afgørelsen.

Det er således fast antaget, at myndighed kan have pligt til at genoptage en sag, hvis (1) der er nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis oplysningerne havde foreligget ved nævnets tidligere stillingtagen til sagen, (2) myndigheden ved den tidligere behandling af sagen har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl, eller (3) der er væsentlige nye retlige forhold.

Ingen af disse betingelser er opfyldt.

Der henvises særligt til, at der ikke er nye oplysninger i forhold til kommunens behandling af den oprindelige ansøgning i afgørelsen af 9. april 2020 og Planklagenævnets stadfæstelse heraf (bilag 1 og 2).

I tilslutning hertil henvises der til Planklagenævnets afslag af 28. maj 2024 på genoptagelse af nævnets afgørelse om stadfæstelse af kommunens oprindelige afslag på landzonetilladelse (bilag 8). I dette afslag henviste nævnet til, at det anførte i genoptagelsesansøgningen (bilag 7) i det væsentlige indgik i oplysningsgrundlaget i den oprindelige sag. Det gøres gældende, at det gælder helt tilsvarende i relation til sagsøgerens påstand om genoptagelse af kommunens oprindelige afgørelse af 9. april 2020.

At Planklagenævnet i forbindelse med stadfæstelsen af Lemvig Kommunes oprindelige afslag fandt, at kommunens afslag angik en anden placering end den, som der var søgt om, er ligeledes uden betydning. Som anført er det i den konkrete sag ikke afgørende, hvor på ejendommen en husstandsmølle eksakt placeres som følge af de retningslinjer, som ejendommen omfattes af.

Hvis Planklagenævnet havde vurderet, at den eksakte placering havde været af betydning, må det som anført lægges til grund, at nævnet havde hjemvist sagen i stedet for at stadfæste afslaget.

Der er derfor ikke noget grundlag for at pålægge Lemvig Kommune at genoptage afgørelsen af 9. april 2020 og foretage en ny realitetsbehandling af ansøgningen af 4. februar 2020.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Sagsøgerens principale påstand og mere subsidiære påstand 2. led

I forhold til sagsøgerens principale påstand og mere subsidiære påstand afvises 2. led i disse påstande ("under inddragelse af afgørelserne af 11. og 13. september 2017 om landzonetilladelser til opstilling af husstandsvindmølle på ejendommene beliggende henholdsvis G-vej 10 og 7, 7620 Lemvig"), idet retten finder, at det citerede 2. led ikke har et selvstændigt indhold, og at en dom med en sådan konklusion ikke vil ændre på sagsøgerens retsstilling.

Påstanden om realitetsbehandling af ansøgningen af 17. oktober 2024

Det kan lægges til grund, at de planlægningsmæssige forhold for ejendommen ikke har ændret sig siden kommunen traf afgørelse i 2020. Ejendommen ligger fortsat i kystnærhedszonen, jf. planlovens § 35, stk. 3, og inden for et område, der ifølge kommuneplanens retningslinjer som det klare udgangspunkt ønskes friholdt for vindmøller. Der er i mellemtiden vedtaget en ny kommuneplan, som ikke har ændret på, at ejendommen fortsat ligger i Negativ Rød ZONE i vindmølleretningslinjerne. Det har heller ikke ændret på, at ejendommen fortsat ligger i et landskabsområde i kommuneplanen.

Da sagsøgerens ejendom såvel i 2020 som nu ligger i vindmøllezonen Negativ Zone Rød, og da ejendommen såvel i 2020 som nu er omfattet af udpegninger for landskabelige interesseområder, vil udgangspunktet være, at der ikke meddeles landzonetilladelse til opstilling af en husstandsmølle på ejendommen. De retlige og planmæssige forhold er som anført de samme for den nye ansøgning.

Planklagenævnet var enig i Lemvig Kommunes vurdering af, at der skulle meddeles afslag og stadfæstede dette. Nævnet lagde herved vægt på, at opstilling af en husstandsmølle det pågældende sted inden for kystnærhedszonen og med landskabelige bevaringsværdier ville være i strid med hensynene bag landzone-reglerne og at en husstandsmølle det pågældende sted ville virke dominerende i landskabet. Nævnet fandt ikke, at lighedsmæssige hensyn kunne ændre herpå. Planklagenævnet er en lovbestemt klageinstans i forhold til kommunen og foretager fuldstændig prøvelse af kommunens afgørelser i landzonesager. Lemvig Kommune er derfor bundet af nævnets praksis, når kommunen skal behandle nye ansøgninger.

Med hensyn til de konkrete forhold, fandt Lemvig Kommune i afslaget fra april 2020 ikke, at der var forhold, herunder f.eks. særlige terrænforhold eller beplantningsforhold omkring ejendommen eller andet, som kunne ændre på det udgangspunkt, der følger af kommuneplanens retningslinjer. Det var Planklagenævnet også enig i. I lighed med kommunens vurdering fandt nævnet, at ejendommen som sådan lå i et område med landskabelige bevaringsværdier,

hvorfor det også i relation til nævnets afgørelse kan lægges til grund, at den mere eksakte placering på ejendommen af den 25 m høje mølle ikke var afgørende.

I relation til de konkrete forhold er der ikke sket ændringer i den nye ansøgning. Den nye ansøgning omfatter fortsat samme vindmølle. Ejendommens forhold har heller ikke ændret sig, idet bebyggelse og beplantning er identisk og betydeligt lavere end den ansøgte mølle uanset, hvor på ejendommen den placeres. Som følge af hustandsmøllens højde i forhold til den eksisterende bebyggelse og omgivelserne i øvrigt, ændrer den eksakte placering ikke på, at hustandsmøllen vil fremstå som dominerende i landskabet.

I relation til beskyttelseshensynene bag kommuneplanens retningslinjer, er der derfor ikke tale om ændringer i den nye ansøgning, hvorfor det er uden betydning, at sagsøgeren i fremsendelsen af ansøgningen i 2024 har ændret møllens placering fra 2020.

Retten finder, at ansøgningen fra oktober 2024 ikke kan karakteriseres som en ny ansøgning i forhold til den ansøgning fra februar 2020, som kommunen allerede har behandlet og givet afslag på i april 2020, hvilket afslag Planklagenævnet efter en fuldstændig prøvelse stadfæstede. Det var derfor med rette, at Lemvig Kommune har afvist at genbehandle sagsøgerens ansøgning og træffe en ny afgørelse herom, hvorfor kommunen frifindes.

Påstanden om genoptagelse og realitetsbehandling af ansøgningen af 4. februar 2020

En myndighed kan have pligt til at genoptage en sag, hvis der er nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis oplysningerne havde foreligget ved nævnets tidligere stillingtagen til sagen, myndigheden ved den tidligere behandling af sagen har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl, eller der er væsentlige nye retlige forhold.

Retten finder efter bevisførelsen, at A ikke har godtgjort, at der er grundlag for at genoptage Lemvig Kommunes afgørelse af 9. april 2020, idet der ikke er nye oplysninger i forhold til kommunens behandling af den oprindelige ansøgning og Planklagenævnets stadfæstelse heraf. Retten tager derfor Lemvig Kommunes påstand om frifindelse til følge.

A skal betale sagsomkostninger til Lemvig Kommune.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 80.000 kr. Lemvig Kommune er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

A's principale påstand og mere subsidiære påstand afvises for så vidt angår 2. led i disse påstande ("under inddragelse af afgørelserne af 11. og 13. september 2017 om landzonetilladelser til opstilling af husstandsvindmølle på ejendommene beliggende henholdsvis G-vej 10 og 7, 7620 Lemvig").

Lemvig kommune frifindes for de øvrige af A nedlagte påstande.

A skal til Lemvig kommune betale sagsomkostninger med 80.000 kr.

Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.